

A blurred silhouette of a person walking from left to right against a solid red background. The person is wearing a dark long-sleeved shirt and light-colored pants. The motion blur is horizontal, suggesting movement.

Kirken og homoseksualitet

17 korte svar på
aktuelle spørgsmål

Forord

Folkekirken og de homoseksuelle er et tema, der i disse år gang på gang sætter sindene i kog.

Meget står på spil. Skal Bibelen fortsat have det afgørende ord i folkekirkenes etiske vejledning? Eller skal det i stedet være Bibelen **og** skiftende tiders fornemmelse for, hvad der er rigtigt og forkert?

Det er ulykkeligt, at debatten sætter et ubehageligt fokus på en bestemt gruppe mennesker. Derfor er der al mulig grund til at skelne mellem mennesker og sag.

I debatten svirrer synspunkterne mellem hinanden, så man snart ikke ved op eller ned på selv de mest elementære sandheder. Der findes god litteratur på området, men for mange

kan det ofte virke uoverkommeligt at fordybe sig i tykke bøger. Med dette hæfte vælger vi at svare kort og enkelt på nogle af de hyppigste spørgsmål. Formen har sin svaghed i, at hvert eneste spørgsmål kunne fortjene et fyldigere svar. Ønsker man dyberegående og mere nuancerede svar henvises til litteraturlisten bagerst i hæftet.

Tak til de fire skribenter:

Sognepræst Peter Søes,
missionssekretær Johan Schmidt
Larsen, generalsekretær Jens Ole
Christensen og indremissionær Karsten Amby.

Udgivet efteråret 2005 af

Dansk Bibel-Institut
Evangelisk Luthersk Missionsforening
Fællesskabet for Kirkelig Fornyelse
Kirkelig Forening for den Indre Missions i Danmark
Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse
Kristeligt Forbund for Studerende
Luthersk Missionsforening
Menighedsfakultetet

Folderen kan downloades fra: www.dbi.edu/materialer/foldere

1 Hvad står der i Bibelen om homoseksualitet?

Der er fem tekster i Bibelen, som direkte handler om det. To i Gammel Testamente (3 Mos 18,22 og 20,13) og tre i Ny Testamente (Rom 1,26-27, 1 Kor 6,9 og 1 Tim 1,10). Ud fra dem kan man gøre to enkle observationer:

- Alle fem tekster forbyder homoseksuel sex.
Romerbrevsteksten skiller sig ud, fordi den er mere udførlig end de andre og bl.a. nævner både sex mellem mænd og sex mellem kvinder. Men ud fra alle de tekster, der handler om homoseksualitet, er Bibelens forbud entydigt og klart.
- I alle fem tekster nævnes homoseksuel sex sammen med andre slags synd.

Det er med andre ord ikke en »synd i særklasse«. Det er – som al anden synd – noget, Jesus døde for på korset, og som der er tilgivelse for. Og det er – som al anden synd – noget, kristne er kaldede til at afstå fra.

Fem tekster er selvfølgelig ikke mange. Men de skal ses i sammenhæng med resten af Bibelen, og derfor kan der være grund til at fremhæve et par bibelske pointer her:

- Det er grundlæggende, at mennesket er skabt som mand og kvinde (1 Mos 1,27). Ifølge Jesus er det simpelthen grundlaget for ægteskabet (Mark 10,6ff). Og Jesus gør i den forbindelse opmærksom på, at et ægteskab har en dobbelt karakter.

Ægteskabets »ydside« (Mark 10,7-8) består i, at en mand forlader sin far og mor og binder sig til sin hustru, og at de to bliver ét kød. Altså at en mand og en kvinde forpligter sig på hinanden, og at de har sex sammen. Men der er også en »inderside« (Mark 10,9), nemlig at Gud selv føjer de to sammen til en enhed, som det er forbudt at skille ad.

Det er ret bemærkelsesværdigt, at Jesus fremhæver den dobbelthed ved ægteskabet. Det ligger i hans ord, at det gælder alle ægteskaber til alle tider. Og det uanset, at der er stor forskel på, hvordan ægteskaber er blevet indgået til forskellige tider, og hvad et ægteskab har indebåret af økonomiske, juridiske og følelsesmæssige ting. Guds grundlæggende pointe med ægteskabet ændres nemlig ikke, heller ikke selvom mennesker tit nok ødelægger det ved fx skilsmisse, utroskab, polygami osv. Og Jesus gør det i sammenhængen klart (Mark 10,10-12), at for kristne er den slags forbudt.

- Det er gennemgående i Bibelen, at sex hører hjemme i ægteskabet. Sex fylder meget i Bibelen, også i konkrete bud og formaninger. Som regel er det to ting, der forbydes, nemlig ægteskabsbrud og utugt. Ægteskabsbrud er et afgrænset begreb; det er, når ægteskabsløftet brydes, ved at én af parterne har sex med en anden end ægtefællen. Utugt er et mere omfattende begreb; det er simpelthen, når man har sex med én, man ikke er gift med. Det kan fx være løse seksuelle forbindelser eller sex med

en prostitueret, men det kan også være sex før ægteskabet eller sex med én af ens eget køn.

De fem bibeltekster om homoseksualitet må forstås som konkretisering af Bibelens overordnede formaninger om sex og ægteskab. Det er værd at bide mærke i, bl.a. fordi det betyder, at det ikke er muligt for nogen at pege fingre eller bare melde hus forbi. For alle mennesker er syndere, og vi har alle ting i vores liv – også i vores sexliv – som er mærket af synd.

Vi har brug for klarhed, og det betyder, at vi må tage bibelteksterne for pålydende. Ingen er tjent med omtolkninger og behjertede forsøg på at få Bibelen til at sige det modsatte af, hvad den gør. Heller ikke i 2005, hvor dens nej til sex mellem to mænd eller to kvinder virker utidssvarende. Bibelens forbud er klart, og det må vi forholde os til.

Men man kan ikke gribe til Bibelen for at få skyts til foragt for bøsser og lesbiske. I Romerbrevet, kort efter den nævnte tekst fra Rom 1,26f, skriver Paulus: Derfor har du ingen undskyldning, du menneske, som dømmes, hvem du så er. For med din dom over andre fordømmer du dig selv; du, der dømmes, gør jo selv det samme (Rom 2,1).

2 Gælder Bibelens nej til homoseksuelt samliv ikke kun visse former for homoseksualitet?

Det er der nogle, der hævder. Og deres pointe er så, at et moderne homoseksuelt parforhold ikke er omfattet af Bibelens forbud. Der er lidt forskellige bud på, hvad det konkret er, de bibelske tekster skulle handle om, fx homoseksuelle sexorgier i forbindelse med afgudsdyrkelse, homoseksuel prostitution i tilknytning til templet, homoseksuel voldtægt eller mænd, der har sex med drenge.

Der er for så vidt ingen tvivl om, at Bibelen tager kraftigt afstand fra den slags. Det er tydeligt i de tekster, der handler om forsøg på homoseksuel voldtægt (1 Mos 19,4ff og Dom 19,22ff), og tilsvarende i de tekster, der omhandler homoseksuel prostitution i forbindelse med gudsdyrkelse (fx 1 Kong 14,22).

Men der er intet i de fem hovedtekster, der giver grundlag for at indsnævre dem til at handle om disse former for »afstumpet homoseksualitet«. Det, der forbydes, er selve det at have sex med en af sit eget køn.

3 Kendte man overhovedet på Bibelens tid til trofaste, længerevarende homoseksuelle parforhold?

Der var også bøsser og lesbiske dengang; det er der kilder, bl.a. fra det antikke Grækenland, der viser. Og man må formode, at der i større byer som fx Korinth, har været en mere eller mindre fasttømret »homoseksuel subkultur«, med forskellige måder at udleve sin seksualitet på, enten i længere forhold eller i løse forbindelser.

Men det er ikke muligt at sige mere præcist, hvilke former for parforhold, fx Paulus havde i tankerne, da han skrev. Og det er heller ikke afgørende, når det gælder om at tolke Bibelen ind i vores tid. For Bibelens forbud gælder homoseksuelle handlinger, uanset om de finder sted i trofaste, længerevarende parforhold (fx i registrerede partnerskaber) eller ej.

4 Er Bibelen ikke begrænset af sin egen tid, så den hele tiden skal læses i lyset af nye erkendelser?

Bibelen er på mange måder præget af sin tid; det ved enhver bibellæser. Men det betyder ikke, at man kan se stort på de ting i Bibelen, der virker »utidsvarende«. Ikke hvis man er kristen i hvert fald, for sådan så Jesus ikke

på det. Han fastholdt, at Guds bud – der på hans tid havde over 1400 år på bagen – står fast til alle tider (Matt 5,17-20).

Men der er en undtagelse, og det er dér, hvor Bibelen selv gør opmærksom på, at dens anvisninger er begrænset til en bestemt tid eller en bestemt situation. Fx gælder mange af 3 Mosebogs bestemmelser kun for Israels folk og kun i tiden, inden Jesus kom. Spørgsmålet er så, om de to tekster fra 3 Mosebog om homoseksualitet hører til de tekster, der har begrænset rækkevidde.

Det er der (mindst) to grunde til, at de ikke de gør. Dels bygger de på Bibelens grundlæggende syn på sex og ægteskab, som ikke er tidsbestemt. Dels bekræftes de i Ny Testamente, som er skrevet efter, at Jesus var kommet.

5 Står budet om at elske Gud og næsten ikke over alle andre bud?

Jo! Og det var vigtigt for Jesus (Matt 22,34-40). Men det betyder ikke, at kærlighedsbudet ophæver de konkrete bud om fx sexlivet. Tværtimod er de konkrete bud konkretiseringer af kærlighedsbudet. De skal vise os, hvad kærlighed i den konkrete situation er. Derfor kan man ikke se stort på et konkret bud, når bare man gør det »af kærlighed«.

6 Er vi ikke alle syndere, som hele tiden har brug for Guds tilgivelse? Hvem kan overhovedet kaste den første sten?

Jo! Vi er alle syndere, og uanset seksuel orientering er vi chanceløse uden Guds tilgivelse. Ingen af os er berettiget til at »kaste med sten« i betydningen foragte, se ned på eller dømme andre. Dommen er nemlig Guds, og ingen kristne skal hverken i ord eller attitude tage forskud på dommedag (fx Matt 7,1-5, Rom 2,1 og 1 Kor 4,3-5).

Derimod har vi brug for at hjælpe hinanden med at leve et autentisk og ægte liv som kristne, også når det handler om vores seksualitet. Derfor har vi brug for at hjælpe hinanden med at forstå og fastholde, hvad Bibelen faktisk siger.

7 Kan to, der elsker hinanden, ikke få Guds velsignelse?

En enkel definition på »Guds velsignelse« er, at det er noget godt, Gud giver. Ægteskabet er sådan en velsignelse, fordi det ifølge Jesus er sådan, at Gud giver noget godt til de to, der gifter sig, ved at føje dem sammen i en ubrydelig enhed.

Men Jesus knytter udtrykkeligt denne velsignelse sammen med, at det er en kvinde og en mand, det dre-

jer sig om. Det har ingen af os mandat til – eller for den sags skyld format til – at ændre på, selvom det kan opleves diskriminerende. Det betyder faktisk, at homoseksuelle par ikke kan få den velsignelse, som ægteskabet er.

Det gælder i øvrigt uanset hvilke ritualer, der indføres i kirken. For man kan ikke med religiøse ceremonier få Gud til at gøre det modsatte af, hvad Jesus har sagt.

8 Alle kan vel få Guds velsignelse over deres liv ved enhver gudstjeneste?

Ja! Men vi misforstår, hvad »Guds velsignelse« er, hvis vi tror, det betyder, at Gud siger god for alt, hvad der er i vores liv, når bare vi møder op i kirken. Det sker jo, at vi må gå fra gudstjeneste i bevidsthed om, at der er noget galt med den måde, vi lever på, enten det nu handler om vores seksualitet, eller det er på helt andre områder af livet.

Hvis man går i kirke for at få Guds blåstempling af et homoseksuelt parforhold, får man ikke, hvad man kommer efter. Men man bliver ikke sendt fra gudstjeneste alene; Gud følger os med sit nærvær. Hans velsignelse er, at han selv går med os, også dér hvor det koster kamp og smerte at følge den vej, han har vist os at gå.

9 Er homoseksuelles kærlighed ikke lige så meget kærlighed som heteroseksuelles?

Kærligheden hos et homoseksuelt par og et heteroseksuelt par ligner hinanden meget. Følelsen af forelskelse, kærlighed og venskab kan sikkert opleves lige så stærk og ægte i et homoseksuelt parforhold som hos et heteroseksuelt par. Der er dog nogle områder, hvor homoseksuel kærlighed adskiller sig fra heteroseksuel kærlighed.

Når to heteroseksuelle forelsker sig i hinanden, er det modsætninger, der mødes. Manden forelsker sig i kvinden, netop fordi hun er kvinde og dermed har en anden krop, et andet udseende og en anden psyke end han. En homoseksuel mand derimod forelsker sig i en anden mand, fordi han oplever, at manden har et udseende, en personlighed og en udstråling, som kommer nærmere hans mandlige ideal. Han forelsker sig i det, han føler, han mangler hos sig selv. I det homoseksuelle parforhold mangler spillet mellem de to køn.

Men eventuelle forskelle og ligheder mellem heteroseksuel og homoseksuel kærlighed er ikke det afgørende. Det afgørende er, at ikke alt, hvad vi **føler** er kærlighed, også er det. Bliver en gift mand stormende forelsket i naboens kone, og det gengældes, således at de til sidst tager konsekvensen af det, føler de det utvivlsomt som kærlighed. Men det er det ikke ifølge Bibelen. Ifølge Bibelen er kærlighed mere end følelser. Den kærlighed, der omfatter seksuelt samliv, definerer Bibelen som det livslange, monogame forhold mellem en mand og en kvinde.

10 Har alle ikke ret til et kærlighedsliv?

Uanset seksuel orientering længes alle efter både kærlighed, sex, nærhed og accept. Får vi ikke disse fundamentale menneskelige behov opfyldt, føler vi, at der mangler noget. Betyder det så, at et aktivt kærligheds- og seksualliv er en menneskeret for alle? For det er vel egentlig det, der ligger bag spørgsmålet?

Ifølge Bibelen er Gud kærlighed. Hans kærlighed er - i modsætning til vores - ultimativ og fuldkommen. Vi må derfor regne med, at Gud har mere forstand på kærlighed, end vi har. Det er ham, som har opfundet den. Guds kærlighed står derfor over vores kærlighed. Når vores kærlighed overskrider de grænser, Gud har sat, er kærligheden på afveje, og så får den Bibelens ord imod sig.

I hele Bibelen fra 1. Mosebog til Johannes' Åbenbaring kan vi se to elementer i den kærlighed/seksualitet, som Gud accepterer. Den foregår 1) i ægteskabet og 2) mellem en mand og en kvinde. Al anden seksualitet, som falder uden for denne ramme, afvises af Bibelen.

11 Hvorfor bliver nogle mennesker homoseksuelle

Der er i dag nogenlunde enighed blandt forskerne om, at ingen enkel teori fuldt dækkende kan forklare årsagerne til, at nogen udvikler en homoseksuel orientering. Nogle forskere har i de senere år offentliggjort undersøgelser, der skulle forsøge at bevise, at en homoseksuel orientering er medfødt. Altså at der skulle være et særligt gen, som gør folk homoseksuelle fra fødslen. Ingen af disse forskellige undersøgelser har kunnet holde vand. De er alle blevet afvist af andre forskere.

Der er snarere tale om en kombination af 1) psykologiske, 2) familiære og 3) kulturelle årsager, som hos nogle giver et skub i retning af homoseksualitet.

Mange forskere mener, at udviklingen af homoseksuelle følelser hos mænd primært skyldes forstyrrelser

i forældre-barn forholdet og specielt i forhold til faderen. Drengen oplever faderen som enten svag eller fjendtlig. En afgørende faktor kan også være, hvis faderen enten fysisk eller psykisk er fraværende. Eller faderen er måske nok fysisk til stede i hjemmet, men han tager ikke særlig meget del i opdragelsen eller i hjemmets dagligdag. Drengen ser ikke på sin far som en positiv rollemodel. Samtidig oplever drengen ofte moderen som enten dominerende eller overbeskyttende. Dermed opstår der en usund alliance mellem mor og søn, som er med til, at drengen ikke udvikler sin mandlige kønsidentitet.

Meget tyder på, at en lignende dynamik er til stede hos kvindelige homoseksuelle. Her gør forstyrrelsen sig gældende i forhold til den ofte dominerende mor. Mange lesbiske beskriver deres barndom og opvækst som konfliktfyldt, specielt i forhold til moderen.

Seksuelt misbrug eller langvarig sygdom i familien kan i nogle tilfælde være årsagen til, at drenge og piger kan udvikle homoseksualitet.

12 Hvis man er skabt som homoseksuel, kan det vel ikke være så forkert?

Der er ikke meget, der tyder på, at mennesker fødes med homoseksuelle følelser; men det kan ikke udelukkes, at nogle mennesker via deres personlighed lettere end andre udvikler en homoseksuel orientering. Selv om hver enkelt person har sin helt personlige baggrund, så ses der et gennemgående mønster hos mange homoseksuelle: Et ufuldkomment forhold til forælderen af samme køn har enten haft en medvirkende eller afgørende betydning for udviklingen af homoseksuelle følelser.

Der findes intet fuldendt forælder-barn forhold i denne verden. En turbulent eller vanskelig barndom medfører større risiko for fx psykisk sygdom eller et overdrevent alkohol- eller stofmisbrug i voksenlivet; men det fører jo ikke til, at vi enten forsvarer, bagatelliserer eller afstår fra at yde hjælp. Uden at ville sammenligne homoseksualitet med alkoholmisbrug eller psykisk sygdom, så bør vi alligevel indtage en lignende holdning over for homoseksualitet. Kirkens og enhver kristens forpligtelse må altid være at støtte, hjælpe og vejlede ud fra et værdigrundlag, som er fundet på Bibelen og det kristne livs- og menneskesyn, og dette grundlag inkluderer ikke homoseksuelt samliv.

13 Har kirken ikke skiftet standpunkt i andre moralske spørgsmål?

To kommentarer til det spørgsmål:

For det første: Sandt nok. Kirken har skiftet standpunkt i masser af spørgsmål historien igennem. Men det er hverken et argument for eller imod et givet synspunkt, at kirken har skiftet mening om det. Det springende punkt er, hvorfor kirken har skiftet synspunkt. Undertiden har den gjort det, fordi den havde gode bibelske og menneskelige grunde. Andre gange har den alene gjort det, fordi den har fulgt med tidsånden og stemningen i samfundet.

For det andet: Eksemplet med slaveri nævnes ofte i denne diskussion og illustrerer i virkeligheden problemet godt. Slaveriet beskrives nemlig aldrig i Bibelen som en guddommelig ordening eller som en ordening, der afspejler Guds væsen. I datidens samfund fandtes slaveriet som en måde at organisere arbejdet på, og det forholdt apostlenes undervisning sig til. Her bliver de kristne slaveejere udfordret til at behandle deres slaver som ligeværdige (fx Ef 6,5-9), og slaverne bliver udfordret til at være lydige. Men slaveriet bliver ikke fremstillet som en guddommelig og uforanderlig ordening. Det gør ægteskabet derimod: Det var der fra paradiset have (1 Mos 2,24), og det afspejler Guds forhold til sin menighed (bl.a. Ef 5,21ff). Derfor kan Kirken med god grund skifte mening i spørgsmålet om slaveri. Ja den var måske rigeligt længe om at gøre det. Men den kan ikke med god grund skifte mening i spørgsmålet om homoseksualitet.

14 Hører problemet trods alt ikke til i periferien af den kristne tro, således at centrum – troen på Kristus og retfærdiggørelsen af tro alene – ikke berøres af sagen?

Der er en skelnen i det bibelske budskab mellem centrum og periferi. Noget er myg og noget er kameler, de sidste vejer tungere end de første (jf. Matt 23,23-24). Men forholdet mellem centrum og periferi er ikke så let at sætte på en enkel formel. Jesus beder os netop ikke om at være ligeglade med det mindre for at koncentrere os om det større. Han siger, at den, der er tro i det små, vil han sætte over meget (Matt 25,23). Vores forhold til de små sager afslører ofte, hvordan vi tænker i de større.

I denne sammenhæng: Det alvorlige ved praktiseret homoseksualitet er ikke, at det handler om etik og sex. Lige præcis det kan måske med en vis ret kaldes det perifere. Det alvorlige er, at praktiseret homoseksualitet handler om lydighed eller ikke lydighed mod Guds bud. Og det er det egentlige centrum i denne debat. Når Paulus i 1 Kor 6,9-11 nævner »mænd der ligger i med mænd« blandt mange syndere, der ikke skal arve Guds rige, så skyldes det ikke, at der er tale om et katalog over særligt alvorlige synder. Logikken er derimod, at ingen synder er så små, at de ikke kan fordømme os til fortabelsen, hvis vi slutter fred med dem - og ingen synder er så store, at der ikke er fuld tilgivelse og oprejsning for dem hos Jesus Kristus.

15 Kirken har i århundreder fordømt homofile med mange lidelser til følge. Betyder det ikke, at kirken nu må gå forrest i fuld accept af homofiles rettigheder?

Nej, men det betyder at kirken må møde homoseksuelle mennesker præcis, som den møder alle andre mennesker. Det betyder bl.a.:

- at vi må se på dem som mennesker der er underfuldt skabt i Guds billede. Det vil sige: At holde sig på afstand af homoseksuelle mennesker, fordi de er homoseksuelle, at sige platte vittigheder om dem eller sprede onde rygter om dem er synd mod Gud.
- at de må høre Guds tydelige dom over al ulydighed mod han bud. Både den der har med sex at gøre og alt det andet.
- at de må høre og se Guds uforbeholdne kærlighed og tilgivelse i vores forkyndelse og praksis. Derfor må vi vise dem præcis samme tillid i menigheden, som vi viser alle andre tilgivne syndere. Ingen må lukkes ude fra nogen del af det kristne fællesskab eller fra opgaver i den kristne menighed, fordi de har homoseksuelle følelser. Vi må vurdere dem på deres munds bekendelse og på deres livs vidnesbyrd efter præcis de samme standarder, som vi selv ønsker at blive vurderet på.

16 Vi har vel ingen ret til at fordømme nogen?

Nej – den yderste dom tilhører aldrig os, den tilhører Gud. Vores opgave er at høre Guds ord, så vi tror og er lydige mod det. Og det ord, vi selv hører, skal vi tale til andre mennesker. Det gælder også det smertelige, at den, der ikke tror på Jesus og slutter fred med synden, går fortabt. Men at fælde dommen – eller komme med frifindelsen - den ret tilhører Gud.

Således er rollerne fordelt mellem Gud og mennesker. Der er ingen mennesker, vi har ret til at dømme; men der er heller ingen mennesker, vi har ret til at tie stille overfor. Udtrykket »fordømmelse« bør med andre ord fjernes fra debatten om homoseksuelle vielser. Det egner sig kun til at sammenblende Guds og menneskers roller.

17 Hvad er alternativet for en kristen homoseksuel, hvis han/hun ikke må leve i et parforhold?

Nogle gange fremstilles det, som om situationen for en kristen homoseksuel er helt speciel i forhold til alle andre. Der er da også vanskelige og smertefulde forhold, og et af de sværeste er, at en kristen homoseksuel ikke uden videre kan gøre sig håb om at gifte sig. Det er en meget stor byrde for et menneske, som mest af alt ønsker at finde den person, man kan elske og dele alt i livet med. Samtidig må vi ikke glemme, at her deler homoseksuelle vilkår med kristne heteroseksuelle, som af en eller anden grund ikke har fået en ægtefælle, eller som er fraskilte.

Ingen, hverken heteroseksuelle eller homoseksuelle, kan leve uden venskab og fællesskab. Vi har alle behov for at få opfyldt vore fundamentale behov for kærlighed, nærhed og omsorg. Den homoseksuelle kan ikke få sine seksuelle længsler opfyldt. Des mere afgørende er det, at man har venner, man kan betro sig til, stå til ansvar over for og være ærlig sammen med. Dernæst er det vigtigt at søge hjælp hos fx Basis, der er Foreningen Agapes arbejde blandt mennesker med problemfyldt seksualitet, og dér møde mennesker, som kender til, hvad det vil sige at være kristen og kæmpe med homoseksuelle følelser. Sidst, men ikke mindst kan der være stor hjælp i at opsøge en kristen psykolog eller terapeut, som har erfaring i at føre samtaler med homoseksuelle.

Et personligt vidnesbyrd

Jeg kender længslen efter at dele tilværelsen med én mand. For mig er det en konflikt, da jeg har mødt Jesus og derfor ønsker at leve efter Guds mening og plan.

Bibelen er mit vigtigste holdepunkt, for herfra kender jeg Guds tanker. Jeg tror på én Gud, som er uden for menneskers tanker og større end dem. Denne Guds tanker om mig er vigtigere end mine tanker om Gud.

Af Bibelen lærer jeg, at når seksualiteten skal udfoldes i forhold til et andet menneske, skal det ske med ægteskabet som ramme og med en af modsat køn.

For den homoseksuelle må det betyde et liv i cølibat. Det opleves i dagens Danmark som noget meget negativt. Derfor har det for mig været svært og har taget tid at indse, at det hverken er noget mindreværdigt eller unaturligt at leve i cølibat.

Jeg har forsøgt at fortrænge og fornægte mine problemer, men det er der ingen hjælp i. Derimod har jeg oplevet befrielsen ved at være hundrede procent åben og ærlig over for Jesus og mennesker, jeg har tillid til.

Jesus er manden i mit liv. Et liv med ham er et spændende liv i forandring

og med håb. Jeg har ikke altid lyst til at lade Jesus styre mit liv. Men når jeg gør det, er det universets skaber, jeg er i nærkontakt med. I dette samliv bliver jeg klogere på mig selv og meningen med mit liv. Måske ændrer min seksualitet retning (det sker faktisk for nogen!) Men det vigtigste er, at jeg i Jesus møder ham, som elsker mig og accepterer mig, som den jeg er i dag (og ikke først engang, hvis det hele er blevet anderledes). Det er ved at møde hans kærlighed til mig, at jeg har havet at begynde at elske mig selv. I mødet med Jesus og gennem troen på ham bliver mit liv forandret. Jeg bliver et mere helstøbt menneske, som tør lade mig bruge af ham i de opgaver, han har til mig.

Som kristen med homoseksuelle følelser er det godt at have ligestillede at tale med. Det er godt at have en oase, hvor jeg frit kan tale om tro og seksualitet, og hvor jeg umiddelbart bliver forstået. I Basis har jeg fundet en sådan oase.

Karsten Amby

Links og litteratur

www.narth.com

Hjemmeside for en amerikansk/international organisation for bl.a. psykologer og terapeuter der arbejder med terapi over for seksuelle minoriteter.

www.homosexuellt.com

Velredigeret svensk hjemmeside

www.homofili.com

Norsk hjemmeside som indeholder en række artikler om homoseksualitet set ud fra en kristen synsvinkel.

www.basis.nu

Hjemmeside for Basis – Foreningen Agapes arbejde blandt mennesker med problemfyldt seksualitet.

www.regenbooks.com

Elektronisk boghandel med litteratur om homoseksualitet mm. Set ud fra en kristen synsvinkel

»Homofili«

af Johan Schmidt Larsen.
Lohses Forlag 1993.

»På jagt efter seksuel helhed«

af Andrew Comiskey.
Forlaget Scandinavia 1992.

»Det maskuline i krise«

af Leanne Payne.
Forlaget Scandinavia 1992.

»Radikal Kærlighed«

af Nigel D. Pollock.
Lohses Forlag 2005.

»Kærligheden glæder sig ikke over uretten«

udgivet af otte kirkelige organisationer i december 1996, findes i elektronisk version på adressen:
<http://www.teologi.dk/FAQ/faq/green-rapport.pdf>

»Kjærlighedens gjenoprettelse«

af Mario Bergner.
Forlaget Kairos, Norge 1995.

